

Sygn. akt V KO 99/22

POSTANOWIENIE

Dnia 7 listopada 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie z zażalenia **H. S.**

na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej Łódź – Widzew

z dnia 29 października 2021 r., sygn. akt [...],

o odmowie wszczęcia śledztwa,

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej

w dniu 7 listopada 2022 r.

wniosku Sądu Rejonowego dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi

z dnia 27 września 2022 r.

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

W dniu 10 czerwca 2021 r. H. S. złożył zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia na jego szkodę przestępstwa „celowego zaniechania reprezentacji skarżącego H. S. przed organami ścigania i Sądu w sprawie podejrzanych sprawców agresji wymierzonej w moją osobę, wskazanych w postępowaniach połączonych do sprawy łącznej o sygn. akt pierwotnie: sygn. akt [...]1 Prokuratury Rejonowej Łódź-Bałuty, wtórnie: sygn. akt [...]2, ostatecznie: sygn. akt [...]3 Prokuratury Rejonowej Łódź-Bałuty – przy równoczesnym mataczeniu SSR M.R. w sprawach o sygn. akt: 1. VI Kp 607/19 Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi (uprzednio sygn. akt II Kp 573/18 Sądu Rejonowego w Zgierzu; 2. V KO

183/18 Sądu Okręgowego w Łodzi)”, stawiając SSR M. R. zarzuty działania „w zмовie i porozumieniu z oszustem adwokackim P. S.” oraz bycia „podstawionym” i zapewnienia sobie bezkarności i możliwości „nieograniczonego mataczenia w sprawie podejrzanych asesorów prokuratorskich i prokuratorów”.

Postępowanie w sprawie z niniejszego zawiadomienia, sygn. akt [...], nadzorował prokurator Prokuratury Rejonowej Łódź – Widzew, który w dniu 29 października 2021 r. wydał postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa o czyn z art. 231 § 1 k.k. na szkodę H. S., wobec stwierdzenia, iż czyn ten nie zawiera znamion czynu zabronionego.

H. S. wniósł do Sądu Rejonowego dla Łodzi - Widzewa w Łodzi zażalenie na powyższe zażalenie, zaskarżając je w całości i formułując w nim kolejne zarzuty konfabulacji i matactw popełnianych przez prokuratorów, sędziów oraz adwokatów w jego różnych sprawach sądowych. W piśmie tym oświadczył, że nie składał „żadnego zawiadomienia na Sędziego Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi SSR M. R. w sprawie sygn. akt VI Kp 480/20 tego Sądu”, natomiast składał „zawiadomienie na sprawców zaniechania reprezentacji jego osoby w postępowaniu sygn. akt VI Kp 480/20 Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi, w tym głównie adw. M. C.”.

Postanowieniem z dnia 7 lutego 2022 r., sygn. akt IV Kp 592/21, Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi stwierdził swą niewłaściwość i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, jako właściwemu miejscowo do jej rozpoznania.

Na posiedzeniu Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi w dniu 11 maja 2022 r., w przedmiocie zażalenia H. S. na postanowienie z dnia 29 października 2021 r., pełnomocnik pokrzywdzonego złożył wniosek o wystąpienie do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu spoza obszaru właściwości Sądu Apelacyjnego w Łodzi z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Postanowieniem z dnia 27 września 2022 r., sygn. akt IV Kp 306/22, Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie sprawy na podstawie art. 37 k.p.k. innemu sądowi równorzędnemu, argumentując, że przemawia za tym „konieczność

wyeliminowania możliwości tworzenia na zewnątrz sądu pewnego negatywnego przekazu o rozstrzyganiu spraw w ramach 'jakiegoś układu', gdzie Sąd Rejonowy dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi rozstrzyga sprawę, w której skarżący, czyni zarzuty pod adresem innych sędziów orzekających w Sądzie Rejonowym dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi, zwłaszcza, że nie jest to pierwsza sprawa z zażalenia H. S., gdzie zgłasza on zarzuty nienależytego prowadzenia sprawy przez sędziów Sądu Rejonowego dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi", a sam pokrzywdzony wnosił o przekazanie sprawy do rozpoznania sądowi spoza obszaru apelacji łódzkiej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k. może nastąpić tylko wyjątkowo, gdy przemawia z tym dobro wymiaru sprawiedliwości. Do okoliczności uzasadniających przekazanie sprawy należą sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie (choćby mylne) o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób w pełni obiektywny, przez sąd właściwy. Obowiązek wykazania, że w konkretnej sprawie zachodzą takie przesłanki spoczywa na sądzie występującym z inicjatywą w trybie art. 37 k.p.k.

Wniosek Sądu Rejonowego dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi nie spełnia tego wymogu. Nie wskazano w nim bowiem okoliczności jednoznacznie przemawiających za przekazaniem sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu.

Za takie nie sposób uznać możliwości pojawienia się zarzutów lub zastrzeżeń, co do obiektywnego orzekania przez ten Sąd w postępowaniu zażaleniowym, w związku z tym, że jedną z osób, których dotyczy zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, jest sędzia tego Sądu. Nie ulega wątpliwości, że okoliczność ta powinna zostać wzięta pod uwagę podczas dokonywania oceny, czy w sprawie zachodzi niebezpieczeństwo naruszenia dobra wymiaru sprawiedliwości. Niemniej rozstrzygnięcie tej kwestii jest determinowane okolicznościami konkretnej sprawy. Sam fakt, że zaskarżone postanowienie dotyczy sędziego sądu właściwego do rozpoznania sprawy, nie stanowi bowiem wystarczającej przesłanki stwierdzenia zaistnienia konieczności skorzystania z

właściwości delegacyjnej (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 lipca 2011 r., III KO 48/11).

Z akt sprawy niniejszej wynika zaś, że inicjujący postępowanie przygotowawcze H. S., wykazuje ponadprzeciętnie dużą aktywność procesową i krytycznie ocenia działania sądów, prokuratorów a także reprezentujących go adwokatów w dotyczących go sprawach. Jednocześnie nie wskazuje obiektywnych podstaw stawianych zarzutów ani tego w jaki sposób zarzucane pomówionym działania miałyby realizować znamiona przestępstw. Słusznie więc prokurator Prokuratury Rejonowej Łódź – Widzew w Łodzi skonkludował, że brak jest jakichkolwiek podstaw do wszczęcia śledztwa w niniejszej sprawie.

W tych okolicznościach inicjatywa Sądu Rejonowego Łódź – Śródmieście w Łodzi jest niezasadna. Nie można bowiem przyjąć, że sytuacja zagrożenia obiektywizmu sądu zachodzi każdorazowo wówczas, gdy strona – a w tym przypadku pomawiany - jest osobą znaną sądowi z kontaktów zawodowych. „Fakt, że sprawa, w której prokurator odmówił wszczęcia śledztwa, dotyczy sędziego pracującego w danej jednostce organizacyjnej sądownictwa powszechnego nie jest wystarczający dla stwierdzenia braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy” (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 27 września 2013 r., II KO 54/13). Charakter postawionych zarzutów, wskazujący na ich bezdyskusyjną bezzasadność, nakazuje w tym przypadku rozpoznać zażalenie złożone przez zawiadamiającego, mimo iż sprawa dotyczy sędziego tutejszego Sądu, właśnie z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości – *vide*, między innymi, względy ekonomiki procesowej.

W pojęciu „dobro wymiaru sprawiedliwości”, o jakim mowa art. 37 k.p.k., nie mieści się powzięta przez Sąd Rejonowy wyłącznie abstrakcyjna obawa odnośnie do pojawienia się u skarżącego, czy też w opinii publicznej wątpliwości co do braku warunków do rozpoznania niniejszej sprawy w sposób swobodny i obiektywny. Rzeczą sądu jest bowiem takie orzekanie, aby nie powstały wątpliwości co do tego, że wydane orzeczenie jest wolne od jakichkolwiek pozaprocesowych wpływów (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 28 października 2011 r., III KO 72/11; z dnia 22 listopada 2012 r., V KO 57/12).

Mając powyższe na uwadze, uznając, że dobro wymiaru sprawiedliwości nie przemawia za skorzystaniem w rozważanej sprawie z instytucji przewidzianej w art. 37 k.p.k., Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[as]